

CHRISTE
449.LEONIS PAP.
IO.THEOD. 42. IMP.
VALENTIN. 25.

mani Pontificis fuisse litteris definitum. His acceptis & aliis ab eodem antea datis litteris S. Leo, simulque lectionis missis una cum illis Synodalibus Actis, cognitisque cunctis contra Eutychetem a Flaviano & Synodo rebus legitime gestis, sero licet, tamen probe novit imposturam nefandi haeresiarchae: primumque omnium aduersus ipsam haeresim insurrexit, atque de fide catholica & Verbi incarnationis solidam veritatem constantem omnibus omni ex parte numeris absolutam ad ipsum Flavianum, publicam tamen cundis, scriptis epistolam: de qua antequam agere aggrediamur, singula quae Constantinopoli ab Eutychete hoc tempore sunt temere atque dolose peracta, hic describamus.

XI.
Vocantur
Episc.
Constanti-
nopolim
ad Syno-
dum.

Damnato (ut vidimus) anno superiori Eutychete, nullum non movit lapidem Chrysapius eunuchus Imperatoris cubiculi Praefectus, ut legitime a Flaviano confessus in Synodo Acta irrita proflus redat, & in ipsum Flavianum damnationis poenam convertat. Hujus rei causa in primis (ut dictum est, permovit Theodosium Imp. ut ad Leonem Pontificem pro Eutychete scriberet: Cum vero ejus sciret infrauti animi robur, & non nisi solidam, firmam, constantemque ab eo expectandam fore sententiam, iudicium antevertit, & quod parabatur examen, est conatus eludere, dum persuader Imperatori, ut confestim Constantinopolim Episcopos convocet, qui caufam Eutychetis sint cognituri: eidemque triginta Episcoporum Concilio, quem vellet Eutiches, ut præsideret Theodosius Episcopus Cæsarea Cappadociae, sua dexteritate confecit. Quanta vero id perficerit celeritate, ex eo accipe, quod hoc anno sub nominatis Consulibus ad quintum Idus Aprilis iidem convocatis ab Imperatore Constantinopolim convernerunt simul ad Synodus celebrandam in Baptisterio majoris Ecclesie. Quæ autem ab his gesta sunt, ipsa Acta declarant, quæ intexta leguntur prima Aditione Magni Concilii Chalcedonensis, ex quibus ea tantum, quæ ad historiam, exactamque rerum gestarum cognitionem spectant, hic describemus (a):

(a) Apud
Conc.
Chalced.
Act. I.

PAGIUS

VI.
Conventus
Constanti-
nopolita-
nus in cau-
sa Euty-
chis.

A num. XI. ad XXII. Dum Leo & Flavianus bono Ecclesias consilunt, Eutyches libellos supplices ad Imperatori, Actaque Synodi Constantinopolitanæ anno superiori habita diminuta falsataque arguit. Imperator Chrysapii Eunuchi sermonibus deceptus, retrahari Acta jubet, & videre an quid omissum mutilum, adulteratumque reperiatur. Quanobrem eodem Episcopos, qui anno superiori Synodum fecerant, jubet iterum cogi, sed illis Thalassum Episcopum Cæsarea in Cappadocia praescit, amoto Flaviano Constantinopolitanu, cui jus sedendi auferitur. Concilium II. Constantinopo-

Cœpta est Synodus quinto Idus mensis Aprilis, cui triginta interfuerunt Episcopi, & ab Imperatore missus est Florentius Patricius ut intercesset; Theodoreus autem Cæsarea Cappadociae præsidere Synodo jussus est. In ea igitur primum omnium contra ius falsaque ab Imperatore concessum est Eutycheti per procuratorem suam caufam in Synodo agere, accusatori nequaquam: nec valuit ulla de his exceptio. Episcoporum de non servato ordine judiciario, neque Eusebii Episcopi Doricæ, accusatoris querela: sicque cum essent causam acturi pro Eutychete intromissi sunt in Synodus Constantinus Elefthus, & Constantius monachus cum libello ipsius Eutychetis. His admissis, Macionius Tribunus & Notarius Imperatorum nomine bæc suggestis, præferens sacram codicem Evangelii: Oportet, inquit, omnia quæ mandata sunt ab eorum pietate, me dicere. Jussit igitur eos, qui dudum præsentes fuerunt, sacratissimos Episcopos sub sacramento dicere, si veræ sunt legendorum monumentorum professiones ab utraque parte illata. Basilius reverendissimus Episcopus Seleucia dixit: Hactenus juramentum Episcopis necessimus oblatum: sed ut præceptum est nobis a Domino Christo (b), non jurandum, (b) Matt. 5. &c. Actum est igitur intercessione Basilli ne jurare Episcopi cogerentur. Post hæc autem ordine rerum oblatus est legendus libellus, quem Eutyches jam damnatus obtulerat Imperatoribus, qui sic se habet:

Piissimis & fideliissimis amicis Christi Imperatoribus nostris Theodosio & Valentiano Patribus Patriæ Augustis, Eutyches Archimandrita.

In omnibus mibi post Deum & salutis Libellus
pietas, in nulla re prætermittens inquisitionem facere eorum, que vel de fide, Eutych.
vel adversum me calumniosæ motæ sunt. oblatu.
Theodo-
sio. Gepta enim quæ sunt composta a reverendissimo Archiepiscopo Flaviano adversum me, legi befforno die, & reperi contraria bis quæ acta sunt contineri in chartis. Nec enim quæ ad me ipse locutus est jacebant in eis: neque quæ ego locutus sum, inferuerunt eidem monumento. Suppli-
co

litanum vocatur a Baronio, a Quesnello vero laudato Appendix Synodi superiori anno Constantinopolis habita, vel Concilii Oecumenici Præsidium, quod ad Kalendas Aug. indicium videbimus. Quinto itaque Idus Aprilis cœpta est Synodus: ad examen Acta revocantur: nihil depravatum aut immutatum reperitur, omniaque uti gesta erant, ita scripta esse omnes approbant. Constantinus Reverendus Diaconus dixit: Eutyches, dum legeretur damnatio, appellavit Sandrum Concilium Sanctissimi Episcopi Romani, Alexandrini, & Hierosolymitani, & Thessalonicensis, ut legitur in Act. I. Concil. Chal-